

CHÍNH NHỜ LỜI CẦU NGUYỆN CỦA BÀ MÀ TÔI ĐƯỢC CỨU THOÁT!

Bà **Maria Agatha Simma** chào đời ngày 5-2-1915 tại Sonntag bên nước Áo trong một gia đình Công Giáo nghèo thật nghèo. Bà có lòng yêu thương cách riêng các Đẳng Linh Hồn nơi Lửa Luyện Ngục. Vì thế, bà được THIÊN CHÚA chọn làm vị tông đồ giúp đỡ các Linh Hồn. Chúa cho phép các Đẳng Linh Hồn hiện về xin bà cầu nguyện hoặc làm việc đền bù phạt tạ thay cho các ngài. Xin nhường lời cho bà Maria Agata Simma.

Hồi ấy là năm 1954, vào khoảng 14 giờ 30 phút chiều. Tôi trên đường đi đến làng Marul.

Trong cánh rừng, trước khi sang làng bên cạnh, tôi gặp một bà lão. Tôi thầm nghĩ: "Hắn cụ

bà này phải 100 tuổi!", bởi lẽ tôi thấy bà cụ già quá già! Tôi liền thân mật cất tiếng chào. Bà lão nói:

- Sao lại chào tôi? Bởi vì, chả ai còn thèm chào tôi nữa!

Tôi an ủi bà:

- Cụ đáng được chào như bất cứ người nào khác!

Thế là bà cụ bắt đầu than thở:

- Không một ai còn tỏ dấu gì thân thiện đối với tôi. Chả ai thèm cho tôi cái gì để ăn và tôi phải nằm ngủ bên lề đường.

Nghe bà lão than van tôi tự nhủ:

- Không thể nào xảy ra như thế! Hắn là bà cụ đã mất trí, bị điên điên khùng khùng rồi!

Nghĩ thế nên tôi tìm cách chứng minh cho cụ bà thấy là không thể nào xảy ra như vậy. Nhưng bà cụ cương quyết nói:

- Nhưng thực tế là như vậy!

Tôi bèn nghĩ có lẽ bà cụ dễ làm cho người khác nhầm chán nên không ai muốn giữ bà lâu, thêm vào đó, tuổi bà lại cao. Tôi liền mời bà về nhà để ăn uống và ngủ tại nhà tôi. Bà cụ lại nói:

- Nhưng tôi không có tiền để trả!

Tôi liền thưa:

- Không sao hết! Điều quan trọng là cụ phải chấp nhận tất cả những gì cháu dâng cho cụ. Nhà cháu không có nhiều tiện nghi lắm nhưng vẫn hơn là ngủ ngoài đường.

Nghe tới đây bà lão vội vàng nói:

- Tôi xin hết lòng cảm ơn. Xin THIÊN CHÚA trả công bội hậu cho bà. Bây giờ tôi được giải thoát!

Nói xong, bà cụ biến mất.

Ngay lúc ấy, tôi mới nhận ra bà lão là một Linh Hồn nơi Lửa Luyện Ngục. Chắc chắn là khi còn sống bà cụ đã từ chối không tiếp rước và giúp đỡ một người nào đó, trong cơn túng quẫn. Giờ đây, bà cụ phải đợi cho đến khi có một người nào đó, sẵn sàng giúp đỡ bà ngay, không so đo do dự, chỉ khi ấy, bà mới được giải thoát khỏi Lửa Luyện Ngục.

Một hôm, một Linh Hồn hiện về và hỏi tôi:

- Bà có nhận ra tôi không?

Tôi đáp không. Linh Hồn đó liền nói:

- Có! Bà đã có lần trông thấy tôi. Hồi năm 1932, bà cùng đi xe lửa với tôi đến Hall. Hôm ấy, tôi ngồi trong cùng một toa với bà.

Nghe tới đây, tôi nhớ lại rõ ràng chuyến đi hôm ấy. Phải rồi, đây là người đàn ông khi ngồi trong xe lửa đã lớn tiếng chỉ trích Hội Thánh và Kitô Giáo. Mặc dầu lúc ấy mới 17 tuổi nhưng tôi đã hiểu rõ tầm quan trọng của vấn đề. Tôi liền thẳng thắn nói với ông

rằng:

- Bác không phải là người đàng hoàng vì bác sao nhãng những việc thật thánh thiện.

Ông trừng mắt nhìn tôi và nói:

- Cháu còn quá trẻ mà dám cho bác một bài học sao? Không, bác không cho phép như thế đâu!

Không hiểu sao tôi vẫn bạo dạn thưa:

- Dầu vậy cháu vẫn là người thông minh hơn bác!

Nghe thế người đàn ông cúi gầm mặt xuống và từ đó không mở miệng nói lời nào cả. Khi ông bước xuống xe lửa tôi liền thầm thì kêu van cùng Chúa:

- Xin Chúa đừng để linh hồn này bị hư mất đời đời!

Bây giờ, Linh Hồn này nói với tôi:

- Chính nhờ lời cầu nguyện của bà hôm ấy mà tôi được cứu thoát, nếu không tôi đã bị trầm luân đời đời trong Lửa Hỏa Ngục rồi! Cảm ơn bà nhiều lắm!

... **”Lạy THIÊN CHÚA, xin lấy lòng nhân hậu xót thương con, mở lượng hải hà xóa tội con đã phạm. Xin rửa con sạch hết lỗi lầm, tội lỗi con, xin Ngài thanh tẩy. Vâng, con biết tội mình đã phạm, lỗi lầm cứ ám ảnh ngày đêm. Con đắc tội với Chúa, với một mình Chúa, dám làm điều dữ trái mắt Ngài. Như vậy, Ngài thật công bình khi tuyên án, liêm chính khi xét xử. Ngài thấy cho: lúc chào đời con đã vương lầm lỗi, đã mang tội khi mẹ mới hoài thai. Nhưng Ngài yêu thích tâm hồn chân thật, dạy con thấu triệt lẽ khôn ngoan. Xin dùng cành hương thảo rải nước thanh tẩy con, con sẽ được tinh tuyền; xin rửa con cho sạch, con sẽ trắng hơn tuyết. Xin cho con được nghe tiếng reo mừng hoan hỷ, để xương cốt bị Ngài nghiền nát được nhảy múa tương bưng. Xin ngoảnh mặt đừng nhìn bao tội lỗi và xóa bỏ hết mọi lỗi lầm. Lạy THIÊN CHÚA, xin tạo cho con một tấm lòng trong trắng, đổi mới tinh thần cho con nên chung thủy. Xin đừng nỡ đuổi con không cho gần Nhan Thánh, đừng cất khỏi lòng con thần khí thánh của Ngài. Xin ban lại cho con niềm vui vì được Ngài cứu độ, và lấy tinh thần quảng đại đỡ nâng con”**
(*Thánh Vịnh 51(50) 3-14*).

(*Maria Simma, “Les Âmes du Purgatoire m'ont dit”, Editions Du Parvis, 1990, trang 65-66*)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt